

(وَ مِنْ خُطْبَةٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:) أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّمَا أَنْتُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غَرَضٌ تَتَّضِلُ فِيهِ الْمَنِيَا، مَعَ كُلِّ جُرْعَةٍ شَرِقٌ، وَ فِي كُلِّ أَكْلَةٍ غَصَصٌ، لَا تَتَالُونَ مِنْهَا نِعْمَةً إِلَّا بِفِرَاقٍ أُخْرَى، وَ لَا يُعَمَّرُ مُعَمَّرٌ مِنْكُمْ يَوْمًا مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا بِهِدْمٍ آخَرَ مِنْ أَجَلِهِ. وَ لَا تُجَدِّدُ لَهُ زِيَادَةٌ فِي أَكْلِهِ إِلَّا بِنَفَادِ مَا قَبْلَهَا مِنْ رِزْقِهِ، وَ لَا يَحْيِي لَهُ أَثَرٌ إِلَّا مَا مَاتَ لَهُ أَثَرٌ، وَ لَا يَتَجَدَّدُ لَهُ جَدِيدٌ إِلَّا بَعْدَ أَنْ يَخْلُقَ لَهُ جَدِيدٌ، وَ لَا تَقُومُ لَهُ نَابِتَةٌ إِلَّا وَ تَسْقُطُ مِنْهُ مَحْصُودَةٌ، وَ قَدْ مَضَتْ أَصُولٌ نَحْنُ فُرُوعُهَا، فَمَا بَقَاءُ فَرْعٍ بَعْدَ ذَهَابِ أَصْلِهِ؟! مِنْهَا: وَ مَا أُحْدِثَتْ بِدْعَةٌ إِلَّا تُرِكَ بِهَا سُنَّةٌ، فَاتَّقُوا الْبِدْعَ، وَ الزُّمُوا الْمَهْيِعَ، إِنَّ عَوَازِمَ الْأُمُورِ أَفْضَلُهَا، وَ إِنَّ مُحَدَّثَاتِهَا شَرَّارُهَا.

در فنای دنیا

دنیاشناسی

ای مردم! شما در این دنیا هدف تیرهای مرگ هستید، که در هر جرعه‌ای اندوهی گلوگیر، و در هر لقمه‌ای استخوان شکسته‌ای قرار دارد، در دنیا به نعمتی نمی‌رسید جز با از دست دادن نعمتی دیگر، و روزی از عمر سالخورده‌ای نمی‌گذرد مگر به ویرانی یک روز از مهلتی که دارد، و بر خوردنی او چیزی افزوده نمی‌شود مگر به نابود شدن روزی تعیین‌شده، و اثری از او زنده نمی‌شود

مگر به نابودی اثر دیگر، و چیزی برای او تازه و نو نمی‌شود مگر به کهنه شدن چیز دیگر، و چیز جدید از او نمی‌روید، مگر به درو شدن چیزی دیگر، ریشه‌هایی رفتند که ما شاخه‌های آن می‌باشیم، چگونه شاخه‌ها بدون ریشه‌ها برقرار می‌مانند؟

نکوهش از بدعتها

هیچ بدعتی در دین ایجاد نمی‌شود مگر آنکه سنتی ترک گردد، پس از بدعتها پرهیزید، و با راه راست و جاده آشکار حق باشید، نیکوترین کارها سنتی است که سالیانی بر آن گذشته و درستی آن ثابت شده باشد، و بدترین کارها آنچه که تازه پیداشده و آینده آن روشن نیست. ■